

med en saadan Styrke, at Ministeriet uagtet de Betænkkeligheder, man overhovedet har havt ved at gaa ind paa væsentlige Forandringer i en saan ny Lov som Loven af 22de Marts 1867, der tilmed er bygget paa Indstillinger fra en særlig med Hensyn til Limfjordsfiskeriet nedsat Kommission, ikke har været i Tvivl om, at man paa dette Punkt maatte gjøre et Tilbagekridt, hvorfor § 26 i Overensstemmelse med Kommissionens § 33 ikkun tillader Brugen af Bøtvaad saaledes, at Baaden drages til Baadet. Derimod har det forekommet Ministeriet mere tvivlsomt, om der var tilstrækkelig Anledning til at tiltræde Kommissionens Forslag i dens § 34, hvorefter det skal være forbudt at bruge Nalefiskeri med Puls- og Bøtvaad paa visse nærmere betegnede Steder af Limfjorden. Som berørt er det ogsaa her et Tilbagekridt, der er Spørgsmaal om, og det tilmed paa et Omraade, hvor den nyere Lovgivning stadig er gaaet i Retning af Friheden. Omsfanget af de saakaldte laasede Bænde, der først indførtes ved Forordning 15de December 1750 som formentlig nødvendige til Sifkring af Fiskeynglen mod Odeleggelse, formindskedes allerede noget ved Loven af 29de Decbr. 1857 og indskrænktes yderligere ved Loven af 4de Januar 1861, indtil endelig Loven af 22de Marts 1867 aldeles opgav Laasingen, og Loven af 25de Marts 1872, ved hvilken det er forbudt i Tiden fra 1ste Septbr. til 24de Juni at drive Nalefiskeri med Nale-snurrevaad eller Puls- og Bøtvaad paa Strækningen fra Hals til Grundene Vesten for Løgstør og i Hjarbæk Bugt Sønden for Birksund, kan, efter hvad Kommissionen derom har bemærket S. 65, ikke betragtes som Vidnesbyrd om en anden Opfattelse af Lovgivningen. Dertil kommer, at et af Kommissionens Medlemmer, Naturhistorikeren Dr. phil. Lütten, hvis Mening der, da Spørgsmaalet dreier sig om, hvad der udtræves til Fiskeynglens Bevaring, her netop synes at maatte tillægges en særlig Vægt, ikke har tiltraadt dette Forslag, idet han ikke har kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af at falde slige laasede Bænde tillive igjen, ligesom det ei heller har kunnet Andet end i alt Fald stille sig noget tvivlsomt for Ministeriet, om det vil kunne have nogen særlig Betydning for Bevaringen af Fiskebestanden i hele det store Limfjordsbasin, at Puls- og Bøtvaad holdes ude fra nogle enkelte mindre Dele af samme. Da Forslaget imidlertid af Kommissionen, som i sin Midte tæller et Medlem fra Limfjorden, og hvis Medlemmer, der alle ere sagkyndige, have havt Velilighed til paa Sebet at undersøge og gjøre sig bekendte med Forholdene, er vedtaget med overveiende Flertal, nemlig med 5 Stemmer mod 1, da Kommissionen, saaledes som det noksom fremgaar af den vidtløftige Motivering, lægger ganske særlig Vægt paa Forslaget, og da Kontroløren ved Limfjordsfiskeriet, der som Medlem af den Kommission, hvis Arbejde ligger

til Grund for Loven af 22de Marts 1867, udtalte sig for Ophævelsen af de laasede Bænde, nu meget bestemt har tiltraadt Vedtagelsen af det omhandlede Forslag, idet han i en ham særlig med Hensyn til dette Punkt af Ministeriet afæstet Erklæring under Henviisning til den Erfaring, han senere har indvundet, har udtalt som sin Overbevisning, at den frie Brug af Nalevaad har havt en særdeles skadelig Indflydelse paa Nalefiskeriet i Fjorden, der siden 1867 skal være i stærk Aftagende, — har Ministeriet troet at burde overvinde sine Betænkkeligheder ved det nævnte Forslag, hvilket iøvrigt ogsaa vil have til Følge, at en større Overensstemmelse opnaas mellem de Regler for Brugen af Puls- og Bøtvaad, der skulle gjælde for Limfjorden og de øvrige Fjorde. Kommissionens § 33 vil derfor gjenfindes i Lovforslagets § 27 alene med Undtagelse af en Slutningsbestemmelse, som man har ment maatte have sin rette Plads i tredje Afsnit.

Det har neppe været Meningen med Bestemmelserne i Fr. 15de Decbr. 1750 §§ 18 og 20 at tillægge Grundeierne nogen egentlig Næret til Fiskeri med Hæltebundgan samt Gjedde-, Åborre- og Stalleruser udfor deres Eiendomme, og i alt Fald skjønner Ministeriet ikke, at der er nogen Grund til mere at indrømme Grundeierne ved Limfjorden end ved de andre salte Bænde en saadan Næret. Man har derfor ikke fundet tilstrækkelig Anledning til i Lovforslaget at optage Kommissionens Forslag under § 41, der iøvrigt ei heller findes i Loven af 29de Decbr. 1857, og det saameget mindre, som Sagen i ethvert Fald er af en aldeles underordnet Betydning, idet det ommeldte Fiskeri saa godt som slet ikke drives i Fjorden.

Til §§ 37 og 38. Optagelsen af disse Paragrafer staar i Forbindelse med, at Kommissionens Kapitel 5 er ubeladt i Lovforslaget. Ministeriet er ganske enigt med Kommissionen i, at det almindelige Politii, hvis Pligt det ligesaa fuldt er at paa se Overholdelsen af denne som af andre Love, ikke vil være istand til uden Bistand at føre det behørigt Tilsyn med, at Fiskerne under Udøvelsen af Fiskeriet holde sig de givne Forskrifter efterrettelige. For Limfjordens Vedkommende haves der imidlertid allerede til Politiets Bistand en særlig søgaaende Kontrol, der giennem en længere Virksomhed har godtgjort sit Værd og som derfor foreslaas bibeholdt ved nærværende Lov, ved hvilken man overhovedet har troet det rigtigt at indføre saa saa Forandringer som muligt i de ifølge den allerede bestaaende Lovgivning for Fiskeriet i Limfjorden gjældende Regler. Hvad de øvrige Fjorde angaar, maa man derhos formene, at den fornødne Hjælp til Lovens Haandhævelse vil kunne ydes Politiet af de lønede Bestillingsmænd, som i Overensstem-